

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/104/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321202313
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1321202313.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Janka Grečmal a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, Pezinok, odbor sociálnych vecí, pracovisko Senec, Krátka 1, Senec, dieťa rodičov - matky: C. C. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, E. A., zastúpená: JUDr. Martinou Mrázovou, advokátka, so sídlom Šoltésovej 20, Bratislava, IČO: 42171300 a otca: F. G., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. XX, J., zastúpený: 4JUSTICE advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Lazaretská 23, Bratislava, IČO: 51320959, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. B3-38P/82/2021-994 z 11. decembra 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie rozhodol výrokom I. tak, že zaviazal otca prispievať na výživu maloletej A. výživným vo výške 250 eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 03.05.2021. Výrokom II. rozhodol, že zročné výživné za obdobie od 03.05.2021 do 30.11.2024 vo výške 656,97 eur je otec povinný zaplatiť do 30 dní od doručenia rozsudku. Výrokom III. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 z. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine. Vecne dôvodil, že súdom bolo z vykonaných dôkazov z hľadiska skutočného stavu ustálené, že maloletá A. má aktuálne 4 roky. Pochádza zo vzťahu rodičov, ktorí manželstvo neuzatvorili a už v čase narodenia maloletej nežili v spoločnej domácnosti, pričom tento stav trvá. Maloletá je mimo bežných detských chorôb primeraných jej veku a faktu, že je začlenená do detského kolektívu predškolského zariadenia, zdravá. Osobnú starostlivosť o maloletú kontinuálne od narodenia zabezpečuje matka. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 38P/82/2021-41 zo dňa 18.01.2022 bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok majú obidvaja rodičia. V tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním napadnutý nebol. Styk otca s maloletou nebol súdom upravený. Otec sa dlhodobo styku s maloletou nedomáha, v živote maloletej približne posledné dva roky nie je prítomný. Maloletá navštevuje aktuálne od 01.12.2023 štátnu materskú školu na J. K. H. J.. V období od 01.05.2022 do 30.11.2023 navštevovala maloletá súkromné predškolské zariadenie (jasle), v súvislosti s čím vznikala matke náklad na maloletú vo výške cca 450,- eur ako poplatok za návštevu jaslí a stravu v jasliach.

Uvedený náklad bol kompenzovaný rodičovským príspevkom priznaným matke aj za čas kedy už znova pracovala, tj. od 01.05.2022 a maloletá A. navštevovala jasle. Matka poberala dávku rodičovského príspevku spolu s rodinným prídavkom, ktorých výška spolu predstavovala sumu 409,68 eur, po zvýšení sumu 472,60 eur. Rodičovský príspevok matka poberala do novembra 2023, vrátane. Prídavok na dieťa je matke vyplácaný naďalej a to v sume 60,- eur mesačne.

3. Pravidelné mesačné výdavky maloletej súd vychádzajúc z vyčíslenia matkou a predložených listín posúdil aj s prihliadnutím na vek maloletej ako opodstatnené a primerané v sume v priemere po zaokrúhlení v sume cca 490 eur takto:

- strava 200 eur z toho strava doma cca 150 eur ako 5 eur na 1 deň pri predpokladanom zabezpečovaní stravy 5x denne, počte jedál obvyklom pre deti vo veku maloletej a strava v škôlke cca 50 eur,
- bývanie 85 eur ako pomerná časť nákladov na bývanie a energie ustálená zo zálohových predpisov a potvrdení o vykonaných úhradách preukázaných matkou v sume 170 eur mesačne (za služby spojené s užívaním bytu vo výške cca 74 eur, elektrinu 67 eur, televízia a internet cca 30 eur), zodpovedajúca podielu maloletej pri počte osôb v domácnosti (2), pričom do nákladov na bývanie nebol zahrnutý náklad matky na splátky hypotéky, poistenie, ktoré si matka v konaní pôvodne uplatňovala
- poplatok za materskú školu 75 eur,
- poplatok za „ZRPŠ“ 10 eur,
- oblečenie, obuv 50 eur,
- hygiena a drogéria 20 eur (oproti matkou vyčíslených 30 eur), nakoľko vzhľadom na vek maloletej nie je potrebné vynakladať na hygienu a starostlivosť o telo finančné prostriedky ako na deti vo vyššom, najmä v dospievajúcom veku,
- zdravotná starostlivosť, lieky ktoré nie sú hradené z verejného poistenia, ako lieky na teplotu, bežnú nádchu, kašeľ, bolesti brucha, hnačku, vitamíny 20 eur, pričom súd vychádzal zo známeho vedeckého poznatku, prijatého odborným konsenzom (lekárskou odbornou verejnosťou), že deti predškolského veku začlenené do kolektívu sú náchylné k častým vírusovým ochoreniam a infektom, sú vo veku, kedy sa im buduje imunita a pediatriami sú im odporúčané vitamínové doplnky stravy,
- hračky a pomôcky na rozvoj psychomotorických funkcií, opäť primerane k veku 30 eur, ako detské omaľovanky, výkresy, farbičky, plastelína, kocky, puzzle a iné,
- krúžky 30 eur ako veku maloletej v rozhodnom období (od podania návrhu, kedy mala 6 mesiacov do „nového“ rozhodnutia súdu, kedy mala 4 roky primeraná čiastka na športovú činnosť maloletej, rozvoj zručností a talentu.

4. Z hľadiska majetkových a zárobkových pomerov matky bolo z vykonaných dôkazov zistené na strane matky vlastníctvo nehnuteľnosti a to dvojizbového bytu v obci E. A., prostredníctvom ktorého zabezpečuje bývanie sebe a maloletej. Byt matka financovala z finančných prostriedkov získaných pomocou hypotekárneho úveru. Mesačná splátka hypotéky predstavuje aktuálne 470 eur. Čo sa týka zárobkových pomerov, matka je príslušníčkou policajného zboru. Jej priemerný čistý mesačný príjem predstavuje cca 1.550 eur. Pobera prídavok na dieťa v sume 60 eur mesačne. Na maloletú si uplatňuje daňový bonus. V období od 05/2022 do 06/2022 vo výške 47 eur, v období od 07/2022 do 12/2022 vo výške 70,-eur, a od 01/2023 vo výške 140,-eur mesačne. Matka inú vyživovaciu povinnosť nemá.

5. Pokiaľ ide o majetkové a zárobkové pomery otca ako povinného rodiča, vykonané dokazovanie preukázalo, že je vlastníkom „dvojgarzónky“, resp. 1,5 izbového bytu v J.. Rovnako ako matka aj on financoval jeho kúpu pomocou hypotekárneho úveru. Výška mesačnej splátky predstavuje sumu 300 eur po zaokrúhlení (299,60 eur). Byt nevyužíva na bývanie. Podľa vlastných tvrdení otca, byt zadovážil za účelom získania ďalšieho príjmu. Svoje bývanie rieši prenájmom a tento náklad pokrýva prostredníctvom príspevku na ubytovanie hradenému otcovi jeho zamestnávateľom v sume 150 eur. Otec pracuje v obchodnej spoločnosti B. D. L. M. N. N. so sídlom v A. na pozícii, vodič vysokozdvížneho vozíka. Priemerný čistý mesačný príjem otca za rozhodné obdobie predstavuje sumu 1.420,- eur vrátane už spomenutého príspevku zamestnávateľa na ubytovanie vo výške 150,- eur. K tomuto príjmu je potrebné prirátavať výsluhový dôchodok, ktorého je otec poberateľom. Aktuálne ide o sumu 465,93 eur. V predchádzajúcom období v čase od 5/2020 až 8/2024 bola výška výsluhového dôchodku zistená nasledovne: od mája 2020 do júna 2020 vo výške 339,79 eur, od júla 2020 do júna 2021 vo výške 348,79 eur, od júla 2021 do júna 2022 vo výške 359,29 eur, od júla 2022 do júna 2023 vo výške 363,97 eur a od júla 2023 do júna 2024 vo výške 406, 92 eur. V priemere za celé rozhodné obdobie ide o čiastku cca 380,- eur. Z vykonaných dôkazov bol tiež ustálený potenciálny príjem otca z prenájmu bytu. Otec v ďalšom konaní pred súdom uvádzal, že byt toho času prenajíma za nájomné vo výške 400,- eur mesačne. Zmluvu uzatvorenú nemá. Súd preto stanovil potencionalný čistý príjem otca z prenájmu bytu,

dvojgársónky vo H. I. H. J. o výmere 36 m² v sume 202,- eur a to tak, že hrubý príjem z prenájmu stanovil na základe cien zverejnených v rámci inzercie realitných ponúk v sume 450,- eur mesačne, od ktorej sumy odrátať sumu 248,- eur mesačne ako náklad otca. Ide o poplatok za správu nehnuteľnosti a služby spojené s užívaním bytu a energie. Celkovo tak priemerný čistý mesačný príjem otca predstavuje sumu 2.002,- eur ako súčet príjmu zo závislej činnosti v sume v priemere 1.420,- eur, výsluhového dôchodku v priemere v sume 380,- eur a príjmu z prenájmu v sume cca 202,- eur.

6. Ako bolo súdom zistené, otec má okrem vyživovacej povinnosti k maloletej A. ďalšie dve vyživovacie povinnosti k toho času plnoletým deťom. Ich výška je určená rozsudkom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou sp. zn. 4P/13/2020-119 zo dňa 03.11.2020, ktorým súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 150 eur na 200 eur mesačne na A. G., narodenú XX.XX.XXXX a vyživovaciu povinnosť otca na O. G., narodenú XX.XX.XXXX zvýšil zo sumy 100 eur na 130 eur mesačne. Nad rámec výživného určeného súdom má otec podľa jeho tvrdení prispievať na výživu svojich plnoletých detí na základe dohody celkovo sumou 470 eur mesačne, teda spolu 140 eur mesačne nad rámec súdom určeného výživného.

7. Čo sa týka príspevkov na výživu maloletej A., otec do marca 2024 (do doručenia uznesenia o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie) platil k rukám matky súdom určené výživné v sume 260 eur mesačne + 50 eur mesačne titulom zročného výživného. Od marca 2024 platil k rukám matky sumu 140 eur mesačne, aktuálne prispieva na výživu maloletej čiastkou 200 eur. Nad rámec uvedeného od dvoch rokov veku maloletej inými plneniami neprispieva.

8. O výživnom na maloletú rozhodol súd podľa ustanovenia § 62 zákona o rodine podľa ktorého, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

9. Súd rozhodoval tiež podľa ustanovenia § 75 ods. 1 zákona o rodine podľa ktorého, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Zároveň prihliadol aj na ustanovenie § 76 ods. 1 zákona o rodine podľa ktorého, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné na mesiac dopredu. Pri určovaní vyživovacej povinnosti otca sa súd zaoberal tak odôvodnenými výdavkami maloletého dieťaťa ako aj majetkovými pomermi, možnosťami a schopnosťami obidvoch rodičov. Vo vzťahu k maloletému dieťaťu pritom vychádzal zo skutočnosti, že ide o dieťa vo veku 4 roky, aktuálne navštevujúce štátne predškolské zariadenie bez zvýšených výdavkov na zdravotnú starostlivosť. Pravidelné mesačné náklady na zabezpečenie primeraných potrieb maloletej boli súdom zistené v sume cca 490,- eur mesačne. Z toho predstavuje strava celkovo 200,- eur a tvorí ju náklad na stravu doma cca 150,- eur určený ako 5 eur na 1 deň pri predpokladanom zabezpečovaní stravy 5x denne, počte jedál obvyklom pre deti vo veku maloletej a náklad na stravu v škôlke cca 50,- eur; bývanie sumu 85,- eur stanovenú ako pomerná časť nákladov na bývanie a energie ustálená zo zálohových predpisov a potvrdení o vykonaných úhradách preukázaných matkou v sume 170, eur mesačne (za služby spojené s užívaním bytu vo výške cca 74,- eur, elektrinu 67,- eur, televízia a internet cca 30,- eur), zodpovedajúca podielu maloletej pri počte osôb v domácnosti (2), pričom do nákladov na bývanie nebol zahrnutý náklad matky na splátky hypotéky, poistenie, ktoré si matka v konaní pôvodne uplatňovala z dôvodu, že nejde o náklad maloletého dieťaťa, ale náklad matky; poplatok za materskú školu 75,- eur; poplatok za „ZRPŠ“ 10,- eur; oblečenie, obuv spolu 50,- eur; hygiena a drogeria 20,- eur oproti matkou vyčíslených 30,- eur nakoľko súd je názoru, že vzhľadom na vek maloletej nie je potrebné vynakladať na hygienu a starostlivosť o telo finančné prostriedky ako na deti vo vyššom,

najmä dospievajúcom veku; zdravotná starostlivosť, lieky ktoré nie sú hrazené z verejného poistenia, ako lieky na teplotu, bežnú nádchu, kašeľ, bolesti brucha, hnačku, vitamíny 20,- eur, súd pritom vychádzal zo známeho vedeckého poznatku, prijatého odborným konsenzom (lekárskou odbornou verejnosťou), že deti predškolského veku začlenené do kolektívu sú náchylné k častým vírusovým ochoreniam a infektom, sú vo veku, kedy sa im buduje imunita a pediatriami sú im odporúčané vitamínové doplnky stravy; hračky a pomôcky na rozvoj psychomotorických funkcií, opäť primerane k veku 30,- eur, ako detské omaľovanky, výkresy, farbičky, plastelína, kocky, puzzle a iné; krúžky 30,- eur ako veku maloletej v rozhodnom období (od podania návrhu, kedy mala 6 mesiacov do „nového“ rozhodnutia súdu, kedy mala 4 roky primeraná čiastka na športovú činnosť maloletej, rozvoj zručností a talentu. Pri mesačných nákladoch súd nezohľadnil celkové náklady na záujmovú činnosť maloletej v zmysle vyčíslenia matkou spolu vo výške 164,- eur, z toho tanečná 19,- eurá mesiac (vyplýva z dokladu predloženého matkou o platbe v sume 79,- eur za obdobie 10/2023 až 01/2024), plávanie 50,- eur mesačne, gymnastika 95,- eur mesačne z dôvodu, že výšku týchto nákladov nepovažuje súd za primeranú a adekvátnu veku maloletej. Súd nespochybňuje, že je v záujme maloletého dieťaťa rozvíjať svoje schopnosti a zručnosti a mať pohybové aktivity a to aj formou návštevy krúžkov, pokiaľ však ide o náklady na túto činnosť, súd ich nemá vziať do úvahy bezmedzne a nekriticky, ale mal by posúdiť ich rozumnú mieru, zodpovedajúcu možnostiam a schopnostiam rodičov. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že priemerný mesačný príjem matky bol v rozhodnom období vo výške cca 1.550 eur netto vrátane daňového bonusu, ktorý poberala v období od 05/2022 do 06/2022 vo výške 47 eur, v období od 07/2022 do 12/2022 vo výške 70,-eur, a od 01/2023 vo výške 140,-eur mesačne. Matka poberá tiež prídavok na dieťa v sume 60,- eur mesačne. V období do 5/2022 kedy matka opätovne nastúpila od narodenia maloletej do práce poberala dávku rodičovského príspevku spolu s rodinným prídavkom, ktorých výška spolu predstavovala sumu 409,68 eur, po zvýšení sumu 472,60 eur. Rodičovský príspevok matka poberala do novembra 2023. Priemerný mesačný príjem otca bol súdom zistený vo výške 2.002,- eur ako súčet príjmu zo závislej činnosti v sume v priemere 1.420,- eur, výsluhového dôchodku v priemere v sume 380,- eur a príjmu z prenájmu nehnuteľnosti v sume cca 202,- eur. Matka je výlučnou vlastníčkou jednej nehnuteľnosti a to bytu, v ktorom žije s dcérou. Otec tiež vlastní jednu nehnuteľnosť na rozdiel od matky ju na bývanie nevyužíva a má tak možnosť získavať z nej príjem v podobe prenájmu. Obidvaja rodičia sú zaťažení splátkami úveru na bývanie, pri matke ide o sumu cca aktuálne 470,- eur, na strane otca je úverové zaťaženie vyššie vo výške 300,- eur mesačne. Napriek skutočnosti, že príjem otca je cca o 450 eur mesačne vyšší ako príjem matky, súd pri určení vyživovacej povinnosti musel prihliadnuť aj na skutočnosť, že matka je poberateľkou rodinného prídavku, toho času už vo výške 60 eur a rovnako si na maloleté dieťa uplatňuje aj daňový bonus v období od 05/2022 do 06/2022 vo výške 47 eur, v období od 07/2022 do 12/2022 vo výške 70,-eur, a od 01/2023 vo výške 140,-eur mesačne. Zároveň, ale prihliadol aj na to, že výlučne matka sa o maloletú osobne stará a výšku jej príjmu ovplyvňuje aj prípadná chorobnosť maloletej.

10. Ďalšou skutočnosťou, ktorá podmieňovala určenie vyživovacej povinnosti bolo, že kým pre matku je maloletá A. jediným dieťaťom, otec má okrem maloletej A. aj ďalšie dve vyživovacie povinnosti a to k plnoletým deťom O. G. a A. G., určené rozsudkom Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou sp. zn. 4P/13/2020-119 zo dňa 03.11.2020 celkovo vo výške 330 eur. Hoci je možné povedať, že otec je v tomto konaní finančne zdatnejším rodičom a jeho majetkové pomery sú lepšie ako pomery matky, matkou navrhované výživné vo výške 350,- eur mesačne, považoval súd za nadhodnotené, nezodpovedajúce nákladom na maloleté dieťa a v konečnom dôsledku ani možnostiam a schopnostiam otca. Súd vyhodnotiac všetky skutkové okolnosti ako aj listinné dôkazy, vychádzajúc z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj zo zásady potenciality, prihliadnuc na odôvodnené potreby štvorročného dieťaťa, ktorého priemerné mesačné náklady boli ustálené na sumu 490,- eur dospel k záveru, že v reálnych možnostiach a schopnostiach otca je počnúc dňom podania návrhu matky platiť výživné vo výške 250,- eur mesačne. Súdom určená výška vyživovacej povinnosti otca zodpovedá cca 12% z celkového príjmu otca a je teda súladná aj s výškou odporúčanou metodikou MS SR pre určovanie výživného a to s ohľadom na vek maloletej a počet vyživovacích povinností otca. V súvislosti s určenou výškou výživného a vekom maloletej je potrebné si uvedomiť, že po nástupe maloletej na primárne vzdelávanie, resp. inej podstatnej zmene pomerov bude možné opäť výšku vyživovacej povinnosti na maloletú prehodnotiť.

11. Pokiaľ ide o obdobie kedy maloletá navštevovala predškolské zariadenie (jasle), v súvislosti s čím vznikala matke náklad na maloletú vo výške cca 450,- eur ako poplatok za návštevu jasli a stravu v jasliach súkromné a to od 01.05.2022 do 30.11.2023 a na ktorého potrebu zohľadnenia poukazoval aj odvolací

súd, súd uvádza, že ako vyplynulo z vykonaného dokazovania uvedený náklad bol kompenzovaný rodičovským príspevkom priznaným matke aj za čas kedy už znova pracovala, t.j. od 01.05.2022 a maloletá A. navštevovala jasle. Matka v danom čase poberala dávku rodičovského príspevku spolu s rodinným prídavkom, ktorých výška spolu predstavovala v čase sumu 409,68 eur, po zvýšení sumu 472,60 eur. Rodičovský príspevok matka poberala do novembra 2023 teda do času kým maloletá súkromné predškolské zariadenie navštevovala.

12. Zročné výživné bolo súdom určené za obdobie od 03.05.2021 do 30.11.2024 vo výške 656,97 eur (t.j. od podania návrhu, tak ako si výživné uplatnila matka v návrhu), ktoré súd uložil zaplatiť otcovi do 30 dní od doručenia rozsudku. Súd pri výpočte výšky dlžného výživného prihliadol na preukázané úhrady výživného zo strany otca, ktoré matka nespochybňovala a medzi rodičmi neboli sporné. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania otec na zročnom výživnom určenom „prvým“ rozsudkom súdu prvej inštancie v sume 1.440 eur zaplatil sumu 1.250 eur. Do februára 2024 uhrádzal tiež v tom čase súdom určené výživné v sume 260 eur mesačne. Od marca 2024 platil k rukám matky sumu 140 eur mesačne a následne prispeval na výživu maloletej čiastkou 200 eur.

13. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletej z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, súd I. inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Postupom súdu bolo taktiež porušené právo na spravodlivý proces. Súd I. inštancie v konaní pochybil ak nevzal do úvahy skutočnosť, ktorá vyplýva z obsahu spisu, a to matkou doložený prehľad nákladov a výdavkov na maloletú dcéru. Matka maloletej doložila súdu v zmysle záverov posledného pojednávania upravenú tabuľku nákladov a výdavkov na mal. A. podľa uznaných položiek a ich výšky zo strany súdu.

15. Z uvedeného prehľadu uvedené výdavky, ktoré matka maloletej upravila v zmysle vylúčenia nákladov, ktoré sú spojené s motorovým vozidlom, poistením domácnosti, hypotékou a inými položkami, ktoré súd neuznal, súdu I. inštancie pred rozhodnutím vo veci samej doložili prehľad nákladov a výdavkov, ktoré reálne matka maloletej vynakladá na výživu. Náklady na bývanie mesačne, ktoré zahŕňajú mesačné platby – správcovi vo výške 73,87 eur, bežná údržba nehnuteľnosti, výmena žiaroviek, čistiace prostriedky, práce prostriedky vo výške 20 eur, hypotéka 260 eur, elektrina, TV, NET vo výške 118 eur, spolu 471,87 eur, z 1 je 235,94 eur. Náklady na auto mesačne sú cestovné do práce/škôlky/k lekárom/detské akcie vo výške 170 eur, z toho 1 je 85 eur. Výdavky na maloleté dieťa mesačne zahŕňajú strava doma + umelé mlieko vo výške 250, poplatok jasle vo výške 450 eur, oblečenie, obuv vo výške 75 eur, drogéria – hygiena vo výške 70 eur, Podložky na spanie + plienky vo výške 35 eur, Potreby do škôlky (pomôcky, besiedky, príspevky,...) 20 eur, lieky, vitamíny, poplatky u lekára 70 eur, voľný čas (ihrisko, aquapark, posedenie s deťmi, športové aktivity, detské akcie, koncerty, detské oslavy, darčeky pre kamarátov, učiteľky) 40 eur, hračky a pomôcky (priemer) vo výške 60 eur , sporenie vo výške 100, čo je spolu 1165 eur a s nákladmi na auto a bývanie sú náklady na maloletého 1485,94 eur. Podľa ďalšej tabuľky boli spolu mesačné náklady 688,87 eur, ročné 8.266,44 eur, z nich 1 nákladov na bývanie mesačne 344,44 eur, ročne 4.133,22 eur. Náklady na auto sú mesačne vo výške 200 eur a ročne 2.400 eur, z nich 1 predstavujú náklady mesačne 100 eur a ročne 1.200. Mesačné výdavky na maloleté dieťa na stravu doma 200 eur, stravu v škôlke 65 eur, poplatky v škôlke 75 eur, školský poplatok (ZRPŠ), zdravotné poistenie 47,07 eur, oblečenie, obuv 80 eur, drogéria- hygiena 60 eur, podložky na spanie 25 eur, potreby do škôlky (pomôcky, besiedky, foteenie...) 20 eur, lieky, vitamíny poplatky u lekára 70 eur, Voľný čas (ihrisko, aquapark, posedenie s deťmi, športové aktivity, detské akcie, koncerty, detské oslavy, darčeky pre kamarátov, učiteľky, kútky) 60 eur, plávanie 50 eur, gymnastika 63 eur, hračky a pomôcky (priemer) 60 eur, sporenie 100 eur- spolu 985,07 eur, spolu s nákladmi na bývanie a auto 1.429,51 eur.

16. V konaní jednoznačne preukázala, že náklady na maloleté dieťa aj po zohľadnení názoru súdu v zmysle jednotlivých položiek predstavuje sumu minimálne 658,- eur / mesiac. Súd I. inštancie nezohľadnil náklady na krúžky maloletej a to plávanie, gymnastiku, tanečná, ktoré sú pre ňu prospešné, rozvíjajú jej nadanie, ktoré maloletá má a je potrebné toto nadanie zachytiť vo včasnom veku a následne to rozvíjať, pričom položky súčtu týchto aktivít predstavujú spolu 128,- eur / mesiac. V prípade, ak súd

nezohľadnil tieto oprávnené náklady, ktoré rozvíjajú nadanie dieťaťa pochybil a matka bude nútená krúžky uhrádzať sama. Ak súd rozhodol, že primeraná čiastka na športovú činnosť maloletej vo výške 30 eur je adekvátne, mal matke v rozsudku uviesť, kde má takú športovú aktivitu pre dieťa hľadať. Podľa dostupných informácií matke športový/pohybový krúžok v hodnote 30 eur na mesiac neexistuje. V súvislosti s výdavkami na domácnosť tieto predstavujú výšku 688,87 eur, o čom matka doložila riadne doklady, pričom súd v rozsudku určil sumu 170 eur. Doložila doklady o úhrade poplatku správcovi vo výške 73,87 eur, výšku hypotéky 477 eur, elektrina, TV, internet vo výške 118 eur a bežne prostriedky na údržbu hygienickej domácnosti, v ktorom vyrastá dieťa vo výške 20 eur (prostriedky na riad, podlahu, toaletu, sanitu...). Nesúhlasí s vyjadrením súdu I. inštancie k opodstatneným výdavkom maloletej. Napriek tomu, že matka doložila potvrdenia o zaplatení poplatku za tzv. rezerváciu termínu, ktoré sú nevyhnutné pri návšteve iného lekára ako pediatra, súd na ne vôbec neprihliadal, a určil výdavky na lieky a vitamíny vo výške 20 eur, čo je však absolútne neadekvátne, o čom matka doložila pokladničné bloky. Tiež rozporuje výšku stravného pre dieťa určeného súdom ako 5 eur na deň. Čo sa týka hypotéky a poistenia, ktoré súd napriek rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave matke neuznal ako náklad, čím má matka za to že rozhodnutie je v rozpore s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave. Hypotéka bola v čase pôrodu a návštev jaslí vo výške 260 eur. Od marca 2024 po zvýšení úrokových sadzieb je splátka vo výške 477 eur. Poistenie, ktoré prvostupňový súd taktiež neuznal je potrebné uhrádzať, pretože je to podmienka poskytnutia hypotekárneho úveru na byt, ktorým matka zabezpečuje bývanie pre maloletú a bývanie je opodstatnená potreba dieťaťa. Bez uvedenia dôvodu však prvostupňový súd tento náklad neuznal, čím rozhodol v rozpore s uznesením KS Trnava. Výdavky na drogériu sú vo výške 60 eur tak, ako ich matka uplatňovala v konaní, pretože drogéria a hygiena pre dieťa nie je len sprchovacie mydlo, ale je to aj zubná kefka, pasta, prací prostriedok (pre detskú pokožku), aviváž (pre detskú pokožku), šampón na vlasy, krém na tvár, telové mlieko na telo, toaletný papier, vreckovky, v čase keď bola batola to boli plienky. Plienky matka musela zakupovať aj do jasiel, neskôr podložky na spanie, taktiež ich kupovala aj do jasiel a tiež iné potreby súvisiace s hygienou a hygienickým prostredím, v ktorom dieťa vyrastá. Prvostupňový súd napriek doloženým dokladom o kúpe oblečenia a topánok pre maloletú v priemere vo výške 80 eur, sám určil, že výdavky budú vo výške 50 eur keď len topánky pre maloletú (tenisky, vychádzková obuv) stoja 25-30 eur. Pri takomto výpočte prvostupňového súdu by mesačne vychádzalo na oblečenie, čiapky, šále, bundy a pod 20 eur mesačne. Bunda stojí cca 20-30 eur, teda pri vyššie uvedenej kalkulácii maloletej nevychádzajú financie na kúpu tričiek, šiat, pančušiek, teplákov, nohavíc, čiapky, otepľovačiek, plaviek a iných. Hračky a pomôcky sú vo výške 60 eur mesačne a o tomto doložila matka aj riadne potvrdenia. Taktiež vstupné na rôzne atrakcie je už v jej prípade plne hrazené (vstup do cirkusu 15 eur, vstup do aquaparku/bazénov 11 eur na 1,5hod.) čo v prípade detí do troch rokov veku v niektorých prípadoch nie je. Vzhľadom na to, že dieťa rastie, rastú aj výdavky na dieťa k čomu počas takmer 5-ročného súdneho konania nepochybne došlo, avšak toto súd vôbec nezohľadnil. Matka ďalej uvádza, že pre matku je nepochopiteľné, ako mohol prvostupňový súd rozhodnúť striktno o sume 250 eur napriek tomu, že návrh bol podaný v máji 2021 a súd o tejto sume rozhodol v decembri 2024 a to po inflácii. Matka rozporuje aj výšku daňového bonusu, ktorý prvostupňový súd určil vo výške 140 eur pretože už v čase rozhodovania súdu bolo známe, že daňový bonus bude od januára 2025 vo výške 100 eur. Pri určovaní výšky výživného súd nezohľadnil, že otec sa o mal. dcéru absolútne nezaujíma, nepodieľa sa na žiadnych mimoriadnych výdavkov a nákladoch, dcéru nekontaktuje na narodeniny, meniny.

17. Súd prvej inštancie neprávne ustálil mesačný príjem otca. Súd prvej inštancie nevychádzal z príjmu otca za posledných 12 mesiacov. V konaní bolo ustálené, že príjem otca za posledných 12 kal. mesiacov je min. vo výške 2.756,56 eur. Otec ponúkal prenájom svojej nehnuteľnosti za poplatok 450 eur, o čom doložila inzerciu, ktorú odporca zverejnil. Jedná sa však o obdobie roku 2021 a pri tomto súd ani neskúmal, či ide poplatok spolu s energiami alebo bez. V tejto súvislosti matka poukazuje na to, že súd rozhodoval v decembri 2024, kedy sa prenájom nehnuteľnosti ako vlastní odporca pohybuje v sumách ďaleko vyšších s poplatkom za energie za D. J. M., kde odporca vlastní nehnuteľnosť. Do konania bol taktiež doložený list vlastníctva, pričom z neho nevyplýva, že byt má rozlohu 36m² tak, ako to uvádza súd prvého stupňa, preto matka rozporuje rozlohu tohto bytu nakoľko má za to, že byt má väčšiu rozlohu. Matka uvádza, že prvostupňový súd sa neriadil rozhodnutím KS Trnava (bod 64 uznesenia KS Trnava), pri vyčísľovaní výdavkov otca, pretože mal skúmať pomery otca aj v tom zmysle, či tvrdenia otca o tom, že vedie spoločnú domácnosť s prenajímateľkou sú pravdivé a pokiaľ nie, má príjmy osoby spoluzijúcej v domácnosti vziať do úvahy pri zohľadňovaní výdavkov otca maloletej. Toto však súd vôbec neskúmal, pretože keby skúmal zistil by, že už len z doložených pokladničných dokladov od otca je zrejmé, že nakupuje pre viac ako jednu osobu z toho jedna osoba je žena na základe hygienických

potrieb uvedených v pokladničnom doklade, trávajú spolu dovolenky, navštevujú spoločne známých a oslavy atď.. Taktiež súd neskúmal celkové príjmy otca, a to na základe výpisov z účtu doložených bankou. Odporca má aj iné príjmy. Súd postupoval vecne nesprávne, ak zohľadňoval výšku mesačnej splátky úveru na nehnuteľnosť pri nákladoch otca mal. a pri matke mal. túto položku vylúčil a nezohľadňoval ho. Súd I. inštancie rovnako nesprávne posúdil potencialitu príjmu otca v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 22.02.2024, sp. zn.: 12CoP/83/2023, ak ustálil výšku potencionálneho príjmu z prenájmu garsónky vo výške 202,- eur, pričom vychádzal z otcom tvrdenej skutočnosti, že nehnuteľnosť prenajíma za 400,- eur. Je však nevyhnutné dať do pozornosti skutočnosť, že prenájom nehnuteľnosti v I. C. J., v porovnateľnej nehnuteľnosti, ku ktorej má vlastnícke právo otec mal. dieťaťa vo výške 1/1 sa pohybuje vo výraznej vyšších čiastkach ako ustálil súd I. inštancie. (cca 100,- až 200,eur) v závislosti od vybavenia bytu k prenájmu. Matka ďalej uvádza, že - ak by súd spravil riadne prešetrenie v súvislosti s princípom potenciality príjmu otca, dospel by k záveru, že mimo jeho priemerného mesačného príjmu

-Ad 1 / (mzdy v priemernej výške 1759,45 eur za posledných 12 kal. mesiacov),

- Ad 2 / výsluhového dôchodku vo výške 409 eur,

- Ad 3 / má možnosť príjmu prenájom nehnuteľnosti, čo aj prakticky realizuje,

- čo by spolu predstavovalo príjem vo výške minimálne 2.756.56 eur / mesiac. Vo vzťahu k ďalšej skutočnosti, ktorá podmieňovala určenie vyživovacej povinnosti a to posúdenie dvoch vyživovacích povinností k plnoletým deťom (celkom vo výške 330,- eur) súd I. inštancie rovnako pochybil, ak na jednej strane určil otca finančne zdatnejšieho rodiča, s lepšími majetkovými pomermi ako matka, avšak túto skutočnosť ktorú síce deklaroval pri rozhodovaní, vôbec nevzal do úvahy. Matka maloletej považuje ňou navrhované výživné 350 -eur za odôvodnené a to vzhľadom na výšku preukázaných a doložených nákladov, ktoré súd I. inštancie riadne preukázala ako aj s poukazom na možnosti a schopnosti otca dosahovať príjem, z ktorého je možné hradiť okrem bežných nákladov aj mimoriadne výdavky. Pochybenie súdu I. inštancie spočíva v tom, že súd nevzal do úvahy majetkové pomery otca mal. dieťaťa za posledných 12 kal. mesiacov a rovnako nesprávne posúdil náklady mal. dieťaťa a jeho opodstatnené záujmy (voľnočasové aktivity mal. dieťaťa), tieto pochybenia v jednotlivosti ako aj v súhrne tvoria nesprávny skutkový základ, ktorý zakladá nesprávnu výšku výživného určenú súdom I. inštancie v rozsudku zo dňa 11.12.2024. Po odrátaní výživného na dve plnoleté deti, ktoré sú schopné zabezpečiť si samostatne svoj príjem na úhradu nákladov mimo vyživovaciu povinnosť otca, má otec dostatok finančných prostriedkov, aby sa podieľal na výžive maloletého dieťaťa vo výške uplatnenej matkou. Tieto skutkové závery, preto nepochybne zakladajú vecne správny právny názor o tom, že matkou požadované výživné v sume 350,- mesačne sú oprávnené, dôvodné a sú splnené všetky podmienky a predpoklady na to, aby ich súd v konaní v celom rozsahu priznal. V zmysle hore uvedených právnych skutočností, preto žiada, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu I. inštancie tak, že:

I. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. výživným vo výške 350,- eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 03.05.2021.

II. Zročné výživné za obdobie od 03.05.2021 do rozhodnutia odvolacieho súdu je otec povinný zaplatiť do 30 dní od doručenia rozsudku.

18. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že podľa matky boli ňou vyčíslené a preukázané náklady minimálne vo výške 658 eur mesačne. Otec sa, naopak, s väčšinou súdom ustálených nákladov na maloletú stotožňuje a sumu vo výške 490 eur považuje za adekvátnu. Matka v odvolaní rozporuje súdom ustálenú výšku nákladov na krúžky maloletej, pričom v nezohľadnení matkou vynakladaných nákladov na krúžky a iné aktivity maloletej vidí pochybenie súdu. Otec s uvedeným nesúhlasí a považuje prvostupňovým súdom ustálený náklad na tieto aktivity vo výške 30 eur za správny. Matka s otcom krúžky a aktivity maloletej nikdy nekonzultovala a tieto vyberala podľa svojho presvedčenia. Už len z tohto dôvodu otec rozporuje názor matky, že by sa na ich úhrade mal podieľať rovným dielom. Pokiaľ ide o plávanie maloletej, matka preukázala úhradu tohto nákladu len za mesiac 07/24 a za mesiac 09-12/24, preto určenie mesačného nákladu na plávanie vo výške 50 eur mesačne nepovažuje otec za správne. Ak matka argumentuje, že nie je možné nájsť krúžok do sumy 30 eur mesiac, tak otec poukazuje, že maloletá navštevovala tanečný krúžok, s ktorým bol spojený náklad vo výške 19 eur na mesiac, teda v sume, ktorú súd považoval za dôvodnú. Za odôvodnený náklad matky na maloletú nemožno považovať hypotéku, nakoľko nejde o náklad maloletej, ale náklad matky, ktorým matka vynakladá na svoj majetok. Prvoinštančný súd tak dospel k správne ustáleniu skutkového stavu, keď hypotéku matky nevzal do úvahy v rámci vyčíslených nákladov maloletej. Navyše sama matka vyčíslila náklady na bývanie maloletej vo svojom podaní zo dňa 5.12.2024 vo výške 85 eur. Preto ustálenie nákladov matky a maloletej na bývanie v sume 170 eur považuje otec za správne. Otec považuje náklad na

nákup čistiacich prostriedkov vo výške 20 eur mesačne na domácnosť za výrazne nadsadený. Matkou opätovne v odvolaní vyčíslené náklady na stravu vo výške 265 eur mesačne na maloleté dieťa vo veku 4 rokov taktiež nemôžu podľa názoru otca obstáť. Okrem skutočnosti, že matka nepreukázala náklady na stravu maloletej v ňou tvrdenej výške, tak ich výška zodpovedá skôr nákladu dospelého fyzicky aktívneho človeka než maloletého dieťaťa vo veku maloletej. Sama matka vyčísliła náklady na stravu maloletej vo svojom podaní zo dňa 5.12.2024 vo výške 210 eur. V odvolaní matka rozporuje nesprávnosť postupu prvostupňového súdu, ktorý neuznal ako odôvodnení náklad maloletej sporenie vo výške 100 eur. Otec opätovne poukazuje na podanie matky zo dňa 5.12.2024, v ktorom matka od tohto nákladu upustila a už len z tohto dôvodu je námietka matky v tomto smere nedôvodná. V tomto konaní nebolo preukázané, že by rodičia maloletej dosahovali také príjmy a majetkové pomery, ktoré by náklad na tvorbu úspor maloletej v prejednávacom prípade odôvodňovali a opodstatňovali. Otec ďalej súhlasí so súdom ustálenými nákladmi maloletej na výživové doplnky a lieky. Matka v konaní nepreukázala, že by si zdravotný stav maloletej vyžadoval zvýšené náklady. Pri vyčíslení nákladu na sumu 20 eur mesačne tak ročný náklad na zdravotnú starostlivosť predstavuje sumu 240 eur, ktorá pokryje nie len náklady na lieky a výživové doplnky, ale aj na výnimočnú úhradu rezervačného poplatku u lekára. Podľa matky sa prvostupňový súd nesprávne vysporiadal aj s nákladom na drogériu maloletej, ktorá podľa matky dosahuje sumu 60 eur mesačne. Otec poukazuje na fakt, že matka tieto náklady nikdy relevantne nepreukázala. Z matkou predložených výpisov z DM drogérie vyplývajú len sumy zrealizovaných nákupov a nie je z nich zrejme, či vôbec išlo o náklady maloletej, prípadne v akej miere boli tieto náklady naviazané na maloletú. Navyše matka následne zrealizovala náklady na drogériu maloletej vo svojom podaní zo dňa 05.12.2024 a tieto uvádzala už len vo výške 30 eur mesačne. Súhlasí, že drogériu maloletej netvorí len mydlo, ale aj iné náklady. Je však nereálne tvrdiť, že matka každý mesiac na mydlo, kefkú, zubnú pastu, aviváž, a pod. minie 60 eur mesačne, čo by za rok tvorilo výdavok na drogériu pre 4 ročné dieťa vo výške 720 eur. Matka v Odvolaní namieta aj súdom ustálenú výšku nákladu na obuv a ošatenie maloletej vo výške 50 eur namiesto matkou vyčísleného nákladu vo výške 80 Eur. Otec považuje súdom ustálenú výšku za správnu a argumentáciu matky v Odvolaní za zavádzajúcu. Matka tvrdí, že po úhrade topánok v priemere za 25-30 eur ostane na ďalšie ošatenie maloletej mesačne suma vo výške cca 20 eur. Topánky či bundu matka maloletej ale nekupuje pravidelne na mesačnej báze. Náklady na ošatenie a obuv sú priemerované a je prirodzené, že niektorý mesiac matka prekročí hranicu 50 eur, na druhej strane však ďalší mesiac nemusí tento náklad opätovne vynaložiť. Prvostupňovým súdom uznaným náklad na hračky a pomôcky vo výške 30 eur, ktorý matka rozporuje, otec považuje za správny. Matka v tomto kontexte uvádza, že len vstupné do cirkusu stojí 15 eur a vstup do aquaparku 11 eur. Uvedené náklady, ale nie sú nákladmi spadajúcimi pod výdavky ako sú hračky a iné pomôcky, kde sa naopak radia výdavky uvádzané súdom. Otcovi preto nie je zrejme, z akého dôvodu matka tento náklad rozporuje, najmä, keď aj tento náklad matka nakoniec v podaní zo dňa 05.12.2024 vyčísliła na sumu 30 eur. Matka vytyka prvostupňovému súdu aj skutočnosť, že rozhodol o výživnom len v jednej výške za celé trvanie konania, pričom nezohľadnil vývoj a zmenu nákladov maloletej. Otec v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že obdobie 4 rokov, nepovažuje za obdobie takého trvania, ktoré by si vyžadovalo určiť rozdielnú výšku výživného pre rozdielne obdobia. Súčasne poukazuje na fakt, že zloženie potrieb maloletej sa výraznejším spôsobom nemenilo a pokiaľ k ich zmene došlo, tak len v rozsahu ich zloženia a nie ich výšky. Z tohto dôvodu otec považuje rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý určil jednu výšku výživného za celé obdobia za správne. Aj keď sa náklady maloletej pred jej nástupom do materskej školy síce na prvý pohľad zdajú vyššie z dôvodu zaradenia nákladu na jasle, tento konkrétny náklad bol v prevažnej miere pokrytý príspevkom na starostlivosť na dieťa. Otec súčasne zdôrazňuje, že v konaní preukázal, že si plnil vyživovaciu povinnosť v danom období aj nákupom materiálnych vecí pre maloletú a preto má prehľad o reálnych nákladoch a potrebách, ktoré maloletá v danom období mala. Podľa matky súd nesprávne postupoval, keď pri rozhodovaní nezohľadnil očakávané zníženie daňového bonusu na maloletú zo 140 eur na 100 eur mesačne. Prvostupňový súd podľa otca postupoval správne, keď prihliadol na daňový bonus, ktorý bol matke vyplácaný vo výške 140 eur, nakoľko súd rozhoduje podľa aktuálneho stavu, nie stavu, ktorý nastane budúcnosti. V čase vyhlasovania rozsudku bol daňový bonus matke vyplácaný vo výške 140 eur a preto súd správne zohľadnil na strane matky práve túto sumu. V odvolaní ďalej matka namieta, že prvostupňový súd nesprávne rozhodol o výške výživného v kontexte neprejavovaného záujmu otca o maloletú. Okrem skutočnosti, že prvostupňový súd túto skutočnosť zohľadnil a sám to uvádza aj v bode 19. Rozsudku, otec maloletej minimálne 2 roky o maloletú pravidelne prejavoval záujem. Táto skutočnosť vyplynula nielen z jeho výsluchu, ale aj z nákupov, ktoré robil matke a maloletej prvé roky. Pokiaľ by argumentácia matky v zmysle, že otec bol zaviazaný len na úhradu polovice nákladov maloletej, a teda nebolo zohľadnené, že za ostatný čas nerealizuje styk a neplní si vyživovaciu starostlivosť iným spôsobom, správne, súdom stanovené

výživné by muselo zodpovedať výške 215 eur. Otcovi ale bolo určené prispievať na výživu maloletej sumou 250 eur, teda vo väčšom rozsahu, než prispieva finančne matka, z čoho možno usúdiť, že súd zohľadnil aj argumenty matky o výlučnej starostlivosti matky o maloletú. Rozporuje, že by jeho čistý mesačný príjem dosahoval sumu 2.756,56 eur. Otcom dosahovaný príjem za obdobie 11/20 až 12/24 bol súdom určený správne vo výške cca 2.000 eur a nemožno súhlasiť so záverom, že súd by mal pri rozhodovaní o výške výživného od podania návrhu, od ktorého ubehli 4 roky, prihliadať len na príjem, ktorý otec dosahuje za posledných 12 mesiacov. Matka na jednej strane žiada súd, aby určil výživné za rozdielne obdobia v rozdielnej výške, ale u otca trvá na posudzovaní príjmu výlučne z obdobia, kedy otcovi vychádza najvyšší priemerný mesačný príjem, ktorý pred tým nedosahoval. Síce poukazuje na príjem otca z prenájmu jeho bytu v B. J., ale súčasne neakceptuje, že čistý príjem otca z prenájmu bytu sa nerovná cene nájmu nehnuteľnosti. Predmetný byt je stále financovaný hypotekárnym úverom a s vlastníctvom bytu sú spojené aj poplatky spojené s užívaním. Ak matka započítava nájomné z bytu otca do jeho príjmov v celej výške, potom musí zohľadniť a pripustiť odôvodnenosť nákladov spojených s jeho vlastníctvom a užívaním. Pokiaľ ide o výšku príjmu z nájmu, ktorú si súd ustálil vo výške 202 eur, je evidentné, že súd pri nájme nehnuteľnosti nevychádzal z nájmu vo výške 450 eur, resp. 400 Eur, ale z potenciality príjmu, ktorý by z tohto nájmu otec mohol dosahovať. Otec v konaní preukázal, že len náklad na hypotéku je vo výške 267 eur (následne zvýšený na 300 eur) a náklad na správcu a fond opráv je vo výške 250 eur. Prvoinštančný súd tak postupoval v súlade s posledným rozhodnutím odvolacieho súdu a určil čistý príjem z prenájmu s ohľadom na možnosť, za ktorú je možné predmetný byt prenajať. Hypotéky rodičov nie sú náklad maloletého dieťaťa a v tomto smere postupoval prvoinštančný súd správne, keď ich nezaráta do nákladov maloletej. Podľa matky prvoinštančný súd taktiež pochybil v tom, že otca síce vyhodnotil ako finančne zdatnejšieho rodiča s lepšími majetkovými pomermi, ale túto skutočnosť nepremietol do určeného výživného. Otec s uvedením tvrdením matky nesúhlasí a v tomto kontexte poukazuje na to, že súd na túto skutočnosť naopak prihliadal, ale súčasne s tým poukázal na ďalšie existujúce vyživovacie povinnosti otca, ktoré si musí plniť a ktoré v značnej miere taktiež ovplyvňujú možnosti otca prispievať na výživu maloletej. Z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva, že prvoinštančný súd zobral do úvahy príjem otca za posledných 12 mesiacov a súčasne je zrejmé, že sa vysporiadal s opodstatnenosťou voľnočasových aktivít maloletej. Skutočnosť, že sa súd odklonil od argumentácie matky a neprijal všetky matkou vyčíslené náklady ako dôvodné ale neznamená, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Matka v odvolaní taktiež poukazuje na nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, a to v časti týkajúcej sa ustálenia výšky oprávnených nákladov maloletej a určenia výživného vo výške 250 eur, napriek tomu, že podľa matky boli zistené v konaní také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali určenie výživného vo výške 350 eur. Prvoinštančný súd správne aplikoval príslušné zákonné ustanovenia Zákona o rodine a rozhodol aj v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Náklady maloletej boli ustálené vo výške, ktorá v zásade zodpovedá bežným nákladom na maloleté dieťa v danom veku. Matka síce opakovane v konaní aj v odvolaní uvádza, že životný štandard otca je pomerne vysoký, avšak tento ňou tvrdý vysoký štandard nikdy v konaní nepreukázala. Otec aktuálne na maloletú prispieva sumou, ktorá mu bola určená súdom a ktorá v plnom rozsahu odzrkadľuje majetkové a príjmové možnosti otca. Nakoniec, súd správne poukázal aj na možnosť zvýšenia výživného v budúcnosti pričom v tejto súvislosti musí byť pri určovaní výživného zohľadnené aj to, že na strane povinného by mala byť na strane príjmov ponechaná určitá rezerva pre budúce zvýšenia. Záverom je potrebné uviesť, že podľa Metodického usmernenia pre výpočet výživného by výška výživného mala byť nižšia ako ju súd určil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava II zo dňa 11.12.2024, č.k. B3-8P/82/2021-994 v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

19. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou – matkou maloletej (§ 359 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli

a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

20. Predmetom konania bol návrh matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej tak, že táto bude zverená do jej osobnej starostlivosti, otcovi bude uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej v sume 350 eur mesačne od podania návrhu a styk otca s maloletou zostane neupravený. Súd prvej inštancie svojím prvým rozhodnutím zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky, určil výživné zo strany otca vo výške 260 eur s účinnosťou od 03.05.2021 a rozhodol o dlžnom výživnom. Styk otca s maloletou neurčil. Na základe odvolania otca, odvolací súd svojím rozhodnutím pod č.k 12CoP/83/2023-274 zo dňa 22. februára 2024 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom otca na maloletú A. a v závislom výroku o zročnom výživnom a o trovách konania zrušil a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď následne súd prvej inštancie rozhodol v poradí druhým rozsudkom tak, že zaviazal otca prispievať na výživu mal. A. sumou po 250 eur mesačne počnúc 03.05.2021, rozhodol o zročnom výživnom a trovách konania.

21. S poukazom na dôvody matky predstreté v odvolaní je úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správne určenej výške vyživovacej povinnosti zo strany otca a dlžnému výživnému.

22. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku konania im predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav ohľadom určenia vyživovacej povinnosti otca a dlžného výživného v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky matky a ani ostatný obsah spisu neboli podkladom pre privedenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd nezistil ani žiadne vady konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

23. V zmysle § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5). Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje (ods. 6).

24. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. K inštitútu výživného pre maloleté dieťa treba pristupovať ako k bazálnemu právu dieťaťa, na ktorom sa majú podieľať obaja rodičia. V zmysle § 28 ZR je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento zaručený princíp ochrany práv teda zahŕňa zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej i nemateriálnej povahy k tomu, aby sa dieťa mohlo dostatočne rozvíjať. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v § 62 ods. 2 ZR.

26. Matka v odvolaní namietala výšku výživného s poukazom na to, že súd nesprávne zohľadnil výšku príjmu u otca maloletej, z ktorej mal vychádzať, pričom pri výške príjmu zo zamestnania mal brať do úvahy príjem za posledných 12 mesiacov pred rozhodnutím a príjem z prenájmu nehnuteľnosti je podľa

jej názoru vyšší, nesprávne nezohľadnil výdavky maloletej, nezohľadnil infláciu a zmenu daňového bonusu od januára 2025. Nezohľadnil ani to, že otec sa nepodieľa na žiadnych mimoriadnych výdavkoch maloletej, pričom otec nakupuje pre viac než len jednu osobu v domácnosti.

27. Pokiaľ ide o namiatané náklady na maloleté dieťa a námietky matky, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie. Matka si nesprávne vyložila názor odvolacieho súdu, ktoré vyjadril v bode 56, nakoľko je nesporné a nepochybné, že za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor, a aj náhodné výdavky, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa, ako napr. liečený náklady, avšak všetko pri zohľadnení individuálnych okolností daného prípadu. Skutočnosť, že matka doložila potvrdenia o zaplatení poplatku za tzv. rezerváciu termínu a ďalšie automaticky neznamená, že ide o oprávnené výdavky. Bolo preukázané, že dieťa je zdravé a pokiaľ užíva nejaké vitamíny, resp. sú tu výdavky na lekára vo forme poplatku za rezerváciu nie je možné ich uznať ako oprávnené v takej výške ako uviedla matka, keďže je nutné rozlišovať, ktoré výdavky majú prioritu resp. v akej výške s ohľadom na možnosti a schopnosti rodičov. Matka namietala aj to, že súd nezohľadnil náklady na krúžky maloletej a to plávanie, gymnastiku a tanečnú. Odvolací súd nespochybňuje, že pokiaľ je dieťa aktívne, má záujem o aktivity, tieto treba rozvíjať, avšak opäť pokiaľ to je v možnostiach a schopnostiach rodičov, pričom otec poukazoval aj na to, že matka vyberala krúžky maloletej sama, bez jeho súčinnosti. Pokiaľ ide o drogériu odvolací súd sa stotožňuje taktiež s odôvodnením a ustálením sumy súdom prvej inštancie, rovnako aj pokiaľ ide o náklady na oblečenie a topánky, hračky a pomôcky a aj stravu. Odvolací súd nespochybňuje, že výdavky na všetky matkou namiatané položky môžu byť vyššie, avšak výška nákladov je závislá nielen od možností samotnej matky, ale aj v závislosti od možností a schopností otca maloletej, z ktorých súd musí vychádzať. K odvolacej argumentácii matky v tom, že súd nesprávne nezohľadnil hypotéku na byt, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie tak učinil správne, nakoľko ide o hypotéku matky a nie maloletého dieťaťa. Odvolací súd ani vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí neuviedol, že medzi náklady maloletej má zahrnúť aj náklady na hypotéku, ale poukázal na to, že na bývanie (náklady na hypotekárny úver) u rodičov maloletej sú dôvodné a je ich potrebné zohľadňovať, keďže obaja rodičia inú nehnuteľnosť, kde by mohli bývať nevlastnia a hoci otec maloletej aktuálne býva u priateľky, aj z dôvodu stability v budúcnosti, takýto náklad je dôvodný. Hoci súd prvej inštancie výslovne neuviedol, že u matky túto položku zohľadnil, je možné uvedené vyvodiť z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorú skutočnosť uvádza v bode 19. Odvolací súd sa tak stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie a v podrobnostiach odkazuje na bod 19. rozsudku súdu prvej inštancie.

28. Pokiaľ ide o infláciu, treba vziať do úvahy, že táto postihla aj otca a ani ďalšia odvolacia námietka matky v tom, že súd nezohľadnil, že v čase rozhodovania súdu bolo známe, že daňový bonus bude od januára 2025 vo výške 100 eur, nie je dôvodná, keďže ako poukázal aj otec maloletej, súd rozhoduje na základe stavu ku dňu rozhodnutia, čo zároveň nevyklučuje, aby pri výške výživného zohľadňoval aj náklady, ktoré sú náhodné a mimoriadne.

29. V ďalšom boli odvolacie námietky matky ohľadom príjmu, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie a podľa jej názoru mal vychádzať minimálne zo sumy 2.756,56 eur. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania otec pracuje v spoločnosti B. D. L. M. N., N. a súd mal zistené jeho príjmy, z ktorých aj vychádzal. V čase podania návrhu bol jeho priemerný netto príjem cca 1.271 eur a tento sa mu mierne zvýšil postupom času. Súd prvej inštancie správne vychádzal pri určený výživného z priemerného príjmu za obdobie od podania návrhu a nie iba za obdobie posledných 12 mesiacov pred rozhodnutím a to aj z toho dôvodu, že v takom prípade by bolo iné výživné v čase podania návrhu, navyše nie v prospech maloletého dieťaťa, nakoľko jeho príjem bol nižší. Je možné sa stotožniť aj so záverom súdu prvej inštancie v tom, z akej sumy vychádzal pri prenájme dvojgársónky, keďže je nutné zohľadniť aj náklady na ňu a nepochybne bolo preukázané, za akú sumu chcel otec túto prenajať. Pokiaľ aj sú prenájmy v danej lokalite vo vyššej sume, tu treba prihliadať aj na určité špecifiká pri prenájme, ako napr. aj to o akú nehnuteľnosť ide, či už tam niekto dlhodobo býva a pod., preto sa odvolací súd stotožnil aj s posúdením výšky prenájmu a zohľadnením sumy z prenájmu ako čistý príjem v sume cca 202 eur, ktorý bol zohľadnený v sume, z ktorej súd prvej inštancie vychádzal. S ohľadom aj na výšku výsluhového dôchodku, ktorá sa postupne menila, súd prvej inštancie pokiaľ vychádzal z celkového čistého mesačného príjmu otca 2.002 eur, postupoval správne.

30. Ako vyplýva z obsahu spisu otec má aj ďalšie dve vyživovacie povinnosti, ktoré si plní vo výške 330 eur na deti O. a A., ktorú skutočnosť bolo potrebné zohľadniť.

31. V súvislosti s výškou výživného odvolací súd iba dopĺňa, že je v súlade aj s Metodikou výpočtu výživného v Slovenskej republike, ktorá má však iba odporúčací charakter, avšak i v prípade výšky príjmu, z ktorej požadovala matka určiť výživné (2.756,56 eur), by výživné zodpovedalo sume, ktorá bola určená zo strany súdu prvej inštancie, pričom je možné zároveň konštatovať, že tým bolo zohľadnené aj to, že styk otca s maloletou neprebíha.

32. Odvolací súd dopĺňa, že pokiaľ súd prvej inštancie určil výšku výživného v sume 250 eur od podania návrhu a ponechal ju nezmenenú, uvedené je súladné so záujmami maloletej hoci na strane matky došlo k zmene pomerov v tom, že nastúpila do práce v máji 2022, čím sa jej zvýšil príjem a maloletá nastúpila do predškolského zariadenia. Je to z dôvodu, že aj keď otec mal nižší príjem, výška vyživovacej povinnosti bola určená vo výške, ktorá zodpovedá jeho vyššiemu príjmu a náklady na predškolské zariadenie matka hradila aj z toho, že okrem príjmu poberala aj rodičovský príspevok. Navyše ako vyplýva z vykonaného dokazovania v tom čase otec prejavoval o maloletú záujem a aj vecne sa podieľal na jej starostlivosti. Skutočnosť, že na jeho výdavkoch sa podieľa aj spoluzijúca osoba už nemôže ovplyvniť rozhodnutie vo veci.

33. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keď matka pobera aj daňový bonus a prídavky na dieťa, pričom ako je už vyššie uvedené, po ustálení nákladov, ktoré sa v priebehu času menili, a ktoré ustálil súd prvej inštancie, avšak aj po zohľadní ďalších okolností, bližšie už uvedených súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

34. Nakoľko matka výslovne nenamietala spôsob výpočtu ročného výživného a nakoľko odvolací považuje súdom prvej inštancie výšku výživného za správnu, nezistil pochybenie súdu prvej inštancie pokiaľ ide o výpočet ročného výživného a preto aj v tejto časti považuje rozhodnutie za vecne správne.

35. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami tej - ktorej strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP, čo v danom prípade splnené bolo. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, sp. zn. III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B). Odvolací súd tak na ďalšie nie relevantné argumenty (ktoré by neprivedili zmenu rozhodnutia) účastníkov nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdil.

37. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pretože ide o konanie, v ktorom si každý z účastníkov platí trovy konania sám (§ 49 Civilného mimosporového poriadku) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka, ak nie sú splnené podmienky pre aplikáciu výnimiek podľa § 53 Civilného mimosporového poriadku alebo podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku. V danej veci si priznanie náhrady trov konania nevyžadovali okolnosti prípadu a z nich plynúca potreba spravodlivého usporiadania veci.

38. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (§ 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).